

жний досвід, можна побачити, що така форма боротьби зі страховим шахрайством, як залучення громадськості, приманна практично всім країнам з розвиненою економікою. Відмінність полягає лише у тому, яка саме структура здійснює таку боротьбу. Так у країнах, де є окремі структури по боротьбі з шахрайством, вони виконують ці функції. Данні структури проводять на національному ринку широку роботу щодо інформування громадськості про негативні наслідки від вчинення шахрайських дій страховальниками, а з метою стимулювання та одержання більш повної та всеохоплюючої інформації про конкретний випадок страхового шахрайства, пропонують певний визначений рівень винагороди. У багатьох країнах для зручності громадськості існують різноманітні способи передачі такої інформації – від цілодобової гарячої лінії, до форми на офіційному веб-сайті організації. Щодо країн, де виконання функції боротьби зі страховим шахрайством покладене на державні регулятори, чи інші національні організації, то аналогічно до країн, в яких існує відповідний спеціальний орган, залучення громадськості до виявлення фактів шахрайських дій активно стимулюються та заохочуються.

Міжнародний досвід свідчить, що належне інституційне забезпечення боротьби зі страховим шахрайством позитивно впливає на розвиток страхових систем держав, а проаналізовані організації є досить дієвим механізмом боротьби зі страховим шахрайством, оскільки, за їх відсутності рівень втрат від шахрайських дій у страховій сфері був би значно вищим.

Література

1. Müller K. The Identification of Insurance Fraud – An Empirical Analysis / K. Müller // Working Papers on Risk Management and Insurance. - june 2013. - №137. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ivw.unisg.ch/~media/internet/content/dateien/instituteundcenters/ivw/wps/wp137.ashx>.

УДК 338.24:330.327:636.52/58

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМ РИЗИКОМ

Садиков М. А., Воронкова А. А, Коломієць Н. О.

На сучасному етапі розвитку національної економіки одним із головних питань є підвищення ефективності інвестування підприємств базових галузей. Інвестиції, як свідчить практика, набувають ефективності в разі

обґрунтованого вибору сфери їх використання без ризику щодо отримання прибутку. Дослідженню методів оцінювання інвестиційного ризику й управління ним присвячено достатньо робіт, але залишається багато питань в умовах кризового явища в економіці України, що дозволяє створювати умови формування нової аграрної політики держави.

Дослідження основних напрямів розвитку агропромислового комплексу України свідчить про те, що в країні повторно оновлюється і йде процес розвитку в напрямі реформи аграрного сектору економіки, як експорно орієнтованої галузі. Незважаючи на проголошений стратегічний розвиток агропромислового комплексу (АПК) щодо підтримки вітчизняного виробника. Україна продовжує отримувати близько 1/3 потреби м'яса із закордону. Значна кількість надходжень від імпорту м'яса птиці. Вітчизняні виробники не задовільняють потреби внутрішнього ринку у наслідок відсутності сучасних потужностей з виробництва м'яса птиці, забезпечення повноцінними дешевими кормами, тощо. У той же час незначний обсяг виробленого м'яса експортується до ближнього зарубіжжя. Це свідчить про те, що найпотужніша галузь - м'ясне птахівництво - значно відстає у своєму розвитку від світових виробників. Тобто ми маємо ситуацію, коли ринковий попит як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринку не задовольняється.

Вивчення світового досвіду свідчить про можливість економічного піднесення галузі м'ясного птахівництва через збільшення обсягів притоку інвестицій в подальші стадії виробництва м'яса птиці в межах інтегрованих структур, у співпраці як із вітчизняними, так і закордонними інвесторами. Можливість застосування іноземного капіталу, технологій трансфертного ціноутворення, зменшення обсягів оподаткування та інших пільг фінансово-економічного механізму взаємодії учасників дозволяє виділити м'ясне птахівництво як інвестиційно привабливу галузь АПК. Проблема ефективного інвестиційного забезпечення м'ясного птахівництва полягає перш за все в обґрунтуванні теоретико-методичних підходів, зокрема у визначенні ризиків і покращенні реальних показників інвестиційної привабливості галузі, яка через свою належність до пріоритетних галузей АПК здатна забезпечити економічне зростання.

Тому в умовах обмежених інвестиційних ресурсів агропромислового комплексу пошук найбільш інвестиційно привабливих об'єктів, здатних забезпечити зростання виробництва і економічне піднесення в країні в межах формування новітніх типів вузько спеціалізованих інтеграційних структур: виробництво, переробка, реалізація. Розробка методології оцінювання інвестиційної привабливості галузі як найбільш ефективної інтеграційної струк-

тури у сфері вирішення загальнодержавних задач, є не тільки своєчасним завданням напрацювання практичних інструментів оцінювання інвестиційного ризику й управління ним, але водночас, належить до малодосліджених сфер вітчизняно аграрної економічної науки.

Потреба в наукових розробках зумовлена тим, що процес практичного становлення інтегрованих птахокомплексів виявив слабкі місця і недопрацювання наукової бази по обґрунтування та формування оптимального складу учасників і відповідальність за кінцеві результати щодо отримання прибутку і повернення кредиту. Оцінювання ризику і його запобігання сприятиме максимальному інвестиційному піднесенню, та підвищенню ефективності виробництва м'яса птиці. Щодо вибору галузевого напрямку оцінювання привабливості об'єктів птахівництва та залучення інвестицій, то для аграрної економіки поки що пріоритетним залишається птахівництво, незважаючи на те, що існують діаметрально протилежні погляди на роль цієї галузі в майбутній світовій і вітчизняній економіці. Тому потенційну привабливість підприємств птахівництва ми розглядаємо з позиції розвитку продовольчої безпеки і підвищення ефективності аграрної економіки.

Реальне оцінювання інвестиційної привабливості птахівництва, що відображає його фінансовий стан і потенційні можливості з урахуванням зростання попиту на якісне дієтичне м'ясо, сприятиме розвитку галузі і підвищенню її ефективності, як з точки зору зростання, так і з погляду економічного піднесення в країні.

Рівень конкурентноздатності і привабливості того чи іншого підприємства галузі птахівництва залежить від ступеня залучення ним інвестицій і впровадження інноваційних технологій. Тому, визначною особливістю оцінювання інвестиційної привабливості підприємства є врахування можливих ризиків у непередбачуваних умовах фінансової кризи в разі його залучення до певної структури агропромислового комплексу. Оцінювання фінансового ризику в межах інвестиційного проекту пов'язане з розрахунком грошових потоків і має два аспекти розгляду: оцінювання й аналіз ефективності створення конкурентноздатного птахокомплексу; аналіз показників (критеріїв реалізації) інвестиційного проекту з метою відстеження можливих шляхів запобігання банкрутства підприємства, а також найголовніше - управління цими процесами. Оцінювання грошових потоків під час створення великих комплексів залишається складною проблемою як у зарубіжній, так і у вітчизняній практиці. Складність розрахунку грошових потоків і визначення ризиків зумовлена множинністю непередбачуваних чинників, а саме недосконалістю законодавчих і нормативних актів, відсутністю чіткої програми розвитку галузі, частою зміною положень про податки та інвестиції.